

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

**Meditationum evangelicarum pars tertia, hoc est:
Tractatio evangeliorum tam dominicalium, quam
festivalium, ad recte se sub variis tentationum generibus
gerendum, disposita**

Creide, Hartmann

Francofurti ad Moenum, 1682

De tertio

[urn:nbn:de:bsz:31-126133](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-126133)

justitiæ, plantatio Domini, ut glorificetur, Esa. 61. v. 3. producunt quoque varios fructus Spiritus quales sunt: charitas, gaudium, pax, patientia, benignitas, bonitas, longanimitas, fides, mansuetudo, continentia, castitas, Gal. 5. v. 22.

Quemadmodum vero bonum semen fructum non fert, nisi prius emoriatur in terrâ, in quâ sepelitur: sic & vetus homo, in nobis emoriatur necesse est, qui corrumpitur secundum desideria erroris: Deinde renascitur novus homo, qui secundum Deum creatus est, in justitiâ & sanctitate, Eph. 4. v. 22.

Quia verò in mundo hoc imperfecto perfectionem non assequi valet, sed in fine vitæ seminatur in corruptione: tamen surget in incorruptione, 1. Cor. 15. v. 42. & tunc virebit ut palma, & sicut Cedrus Libani crescet, Psal. 92. v. 13.

III. *Ex divinâ longanimitate.* Ubi enim famuli zizania animadvertunt, Dominum suum accedunt, dicentes: Domine, nonne bonum semen seminasti in agro tuo? Unde igitur habet zizania? Et ait illis: Inimicus homo hoc fecit. Servi autem dixerunt illi: Vis igitur, imus & colligimus ea. Et ait: Non, ne fortè colligentes zizania, eradicetis simul cum eis & triticum.

Hic Christum zizania non eradicari, sed crescere velle audimus, usque ad messem, h. e. usque ad diem ultimum, tunc demum triticum à zizaniis congregandum & in horreum vitæ æternæ perferendum curabit, ubi zizania in inferno igne inextinguibili comburentur.

Interea videant impii, ut bonitate &

longanimitate Dei ad penitentiam adducantur, Rom. 2. v. 4. ex hac ipsâ enim causâ oriri facit Solem suum super bonos & malos: & pluit super justos & injustos, Matt. 5. v. 45. ut omnes ad penitentiam revertantur, 2. Petr. 3. v. 9.

Tali patientia invitavit Deus primum mundum, Genes. 6. v. 3. nec non Ninivitas ad penitentiam, Jon. 3. v. 4. quâ longanimitate nos hodie quoque expectat, est enim clemens, & misericors, patiens, & multæ miserationis, Jon. 4. v. 2.

Hæc consolatio tua esto, mi Christiane! si forsan ex innatâ infirmitate in aliquo delicto præoccupatus es, Gal. 6. v. 1. non propterea statim projiciaris, quia Dominus sustentat manum tuam, Psal. 37. v. 24.

De Tertio.

Restat *Cautela*, quæ tribus absolvitur Regulis, quarum

1. *Hostem observa.* Quod fiat sedulâ vigilantia. Cum enim dormirent homines, venit hostes ejus, & seminavit zizania inter triticum. Sicut igitur somnolentia causa est sparsorum zizaniorum inter triticum: ita spiritali vigilantia inimico aditus intercludi potest: unde Petrus, vigilate, 1. Petr. 5. v. 8.

DEus tanquam supremus vigiliarum præses, qui neque dormit, neque dormitat, Psal. 121. v. 4. alios vigiles, alios circuitores constituit, ideò quilibet sedulò excubias agat, ut in quâ vocatione vocatus est, in eâ permaneat, 1. Cor. 7. v. 20.

Vigilias agunt Verbi Ministri, qui quando hostem, zizaniis falsæ doctrinæ, hypo-

cri-

criseos & scandali adventare, animadvertunt, quasi tuba vocem exaltare, & populo transgressionem & peccata eorum annunciare tenentur, Esa. 58. v. 1. quod si peccatorem seridè respicientem offendunt, velut amicum dimittant. Sin tales qui corda sua instar Pharaonis obdurant, renuentes accipere disciplinam, Jer. 5. v. 3. peccata eorum tantisper ligent oportet, dum respiciant à Diaboli laqueis, à quo captivi tenentur, ad ipsius voluntatem, 2. Tim. 2. v. 26.

Vigilias quoque agunt Christiani Magistratus, qui & ipsi hosti zizania sua sparsuro in tempore resistere tenentur, ut malum sine personarum respectu eradicetur, non enim sine causa gladium portant, Rom. 13. v. 4.

In communi quoque vita quilibet excubias suas agit, ideoque Diabolo zizania sua disseminaturo in tempore obviet, eumque repellat, juxta illud: Resistite Diabolo, & fugiet à vobis, Jac. 4. v. 7.

Ita Dilecti! hostem observare tenemur, ne ager Dei zizaniis perdat. Qui vero dormit & hostem negligit, ei Dominus miscebit Spiritum soporis, Esa. 29. v. 10. ut dormiat somnum sempiternum, & non confurgat, Jer. 51. v. 39.

II. *Importunitatem vita.* Christus vult zizania crescere usque ad messem, ne simul cum eis triticum eradicetur. Hoc ipso Dominus importuno Discipulorum zelo occursum est, qui ex rigore agere volebant, si paululum zizaniorum animadvertebant, sicut Jacobus & Johannes ignem de cælo descendi petebant ad perdendam civitatem Samaritanorum, quia Christo hospitium denegaverant, Luc. 9. v. 54.

Quo intempestivo zelo & Petrum abreptum, ideoque à Christo objurgatum, legimus, Luc. 22. v. 51. Matth. 26. v. 52. Non igitur hic Christus igne, ferro & vi corporali zizania extirpari vult, ne & triticum fidelium simul eradicetur.

Interea nec Magistratui facinorosos ultimo supplicio afficere prohibitum est, si quidem gladium non sine causa portat, Rom. 13. v. 4. 1. Petr. 2. v. 14.

Nec verbi præconibus officium elenchiticum interdicitur, qui jubentur vocem exaltare ut tuba, Esa. 58. v. 1.

Neque etiam parentibus prohibetur, quò minus liberos castigent, contrarium jubetur, Prov. 22. v. 15.

Sed hîc potissimum Christus loquitur de zizaniis falsæ doctrinæ, quòd vi corporali eradicari non debeat, quia aliàs triticum simul eradicaretur.

Si ingrati Samaritani, ad petitum discipulorum Christi igne cælitus delapso absumti fuissent: Samaria deinde verbum Dei recipere non potuisset, Act. 8. v. 14.

Tùm & ad bonum finem Deus zizania tolerat, quod Paulus indicat, ajens: Oportet hæreses inter eas esse, ut qui probati sunt, manifesti fiant in vobis, 1. Corinth. 11. v. 19.

III. *Messē expecta.* Hic meminit Christus messis, quòd dicturus sit messoribus, ut colligerent primum zizania, & alligarent ea in fasciculos, ad comburendum: triticum autem cõgregent in horreum suum.

In hoc mundo zizania non rarò tritico vim vegetativam præripiunt, & fecunditatem ejus impediunt. Hoc est, impii & heterodoxi plerumque felices sunt, & incrementa capiunt, ut David testatur,

Pfal. 144. v. 12. seqq. Verumpii flagellantur totâ die, & castigatio eorum in matutinis Psal. 73. v. 14. quin & impii premunt pios, ne crescant, dicentes: Venite, & disperdamus eos, ne sint gens, Psal. 83. v. 5. hinc dolore afficiuntur pii, ut dicant: Heu mihi, eò quod peregrinus sim cum Mesech, Psal. 120. v. 2. 6. Confer Psal. 55. vers. 7. quod conspicimus ex exemplo Eliæ, 1. Reg. 19. v. 4. & Pauli, Philip. 1. vers. 23.

Verum confidite Dilecti! messis filiorum Dei brevi orietur: tum zizania, h. e. impii Tyranni & persecutores in fasciculum alligati, igne infernali comburentur: ex aduerso verò iusti, tanquam nobile triticum in fasciculo viventium collecti, 1. Sam. 25. v. 29. in horreum æternæ gloriæ & lætitiæ assumentur: tunc illi, qui hinc seminarunt in lacrymis, cum exultatione metent, Psal. 126. v. 5. Id quod nobis Iesus largiatur, Amen.

DOMINICA VI. POST EPIPHANIAM.

Evangelium Matth. 17 v. 1. -- 8.

EXORDIUM.

CUm Moses pasceret oves Jethro soceri sui, Sacerdotis Madian: & minasset gregem ad interiora deserti, venit ad montem Dei Horeb, apparuitque ei Angelus Domini, in flammâ ignis de medio rubi, & videbat, quod rubus arderet, & non combureretur, Exod. 3. v. 1. seqq.

Hic rubus procul dubio, præter incarnationem Servatoris nostri, ubi mirabilis utriusque naturæ personalis unio facta est, simul præfiguravit præcellentem transfigurationem Christi in monte Thabor.

Rubus ardens est *Θείον Σπῆν*. Rubus suo modo humanam naturam, ignis verò divinam repræsentat, Deus enim ignis

consumens est, Deut. 4. v. 24. Unio ignis cum rubo est combinatio divinæ & humanæ naturæ. Ignis per totum rubum se diffundens, significat, totam plenitudinem Divinitatis in Christo inhabitare corporaliter, Col. 2. v. 9. Et veluti ignis rubum non consumsit, sed clarificavit: Ita nec Divinitas Christi inhabitans humanitatem læsit, multò minus planè destruxit, sed potius radiis divinæ Majestatis suæ illustravit, ut visâ gloria ejus, gloria quasi unigeniti à Patre, plenus gratiæ & veritatis, Joh. 1. v. 14.

Maximè verò gloriam suam, in transfiguratione, præsentibus quibusdam discipulis demonstravit, quò in fide eosdem confirmaret, ne scandalū ex profundissimâ ejus.